

بررسی آفات و بیماری‌های آویشن در استان همدان

نورعلی رجبی مظہر^{۱*}، سید ابراهیم صادقی^۲ و فرزانه عادل^۳

rajabi1351@yahoo.com^۱- نویسنده مسئول، مرتبی پژوهش، عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی همدان پست الکترونیک:

۲- استاد پژوهش، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، صندوق پستی ۱۳۱۸۵-۱۱۶

۳- کارشناس گیاه‌پزشکی موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۷/۲۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۲/۱۲

چکیده

آویشن (*Thymus spp.*) از گیاهان دارویی و معطری است که در بیشتر مناطق معتدله از جمله استان همدان رویش دارد. گونه‌های موجود در استان شامل *T. daenensis*, *T. fallax*, *T. kotschyanus*, *T. pubescens*, *T. migricus*, *T. eriocalyx* می‌باشد که در مناطق مختلف استان پراکنش دارند. طی سال‌های ۱۳۸۸-۹۰ آفات و بیماری‌های آویشن در کشت‌های مزرعه‌ای و نیز در رویشگاه‌های طبیعی آن بررسی گردید. نمونه‌برداری از حشرات آفت و بیماری‌های آویشن به صورت معمول از روی بوتهای آویشن انجام شد. نمونه‌های جمع‌آوری شده پس از شناسایی برای تایید نهایی نام علمی به مراجع صلاحیت‌دار داخلی و خارجی ارسال شد. آفات و بیماری‌های آویشن شناسایی شده به همراه گونه‌های میزان آنها عبارتند از: شته آویشن (*Aphis serpylli*) از روی گونه‌های آویشن *T. Vulgaris* و *T. kotschyanus*, *T. fallax*, *T. daenensis* sp. *Apteropeda* از روی گونه‌های آویشن (*Golovinomyces biocellatus*) از روی گونه‌های آویشن (*Puccinia serpylli*) فقط از *T. fallax* و *T. daenensis* و گیاه انگلی سس (*Cuscuta approximata*) از روی گونه‌های آویشن (*T. daenensis*) و گیاه انگلی سس (*T. daenensis*) از روی گونه‌های آویشن، شته، سس، سفیدک سطحی، زنگ آویشن، همدان

واژه‌ای کلیدی: آویشن، شته، سس، سفیدک سطحی، زنگ آویشن، همدان

T. persicus Ronniger در سطح کشور دارند و دو گونه *T. persicus* Ronniger و *T. daenensis* Celak از گونه‌های انصاری ایران می‌باشند (جم زاد، ۱۳۸۸). گونه‌های آویشن موجود در استان همدان شامل *T. fallax* Fisch. *T. daenensis* Celak *T. pubescens* *T. kotschyanus* Boiss. and Hohen *T. eriocalyx* Ronniger و *T. migricus* Klokov Boiss می‌باشد که در مناطق مختلف استان پراکنش دارند، همچنین

تعداد گونه‌های جنس آویشن (*Thymus spp.*) در محدوده فلور ایرانیکا ۲۱ گونه است که ۱۸ گونه آن متعلق به کشور ایران است. ۱۴ گونه از گونه‌های گزارش شده ایران در مناطق شمال و غرب کشور پراکنش دارد. از نظر پراکندگی، گونه‌های *T. fallax* Fisch. *T. daenensis* Celak *T. pubescens* Boiss. & Kotschy و *T. eriocalyx* Ronniger بیشترین گسترش را

(*P. serpylli* Lindr). زنگ آویشن (*T. serpyllum* L.). سفیدک سطحی آویشن (*Golovinomyces biocellatus* Ehrenb). پوسیدگی طوقه و ریشه آویشن (گزارش گردیده است) (*Phytophthora nicotianae* Breda) (Liro, 1908; Hylander *et al.*, 1953; Gjaerum, 1974; Majewski, 1979; Gelyuta, 1988; Braun, 1999; Martini *et al.*, 2006) از حشرات فعال روی گیاه آویشن می‌توان به شته آویشن (*Aphis serpylli* Koch.) و سوسک مینوز برگ آویشن (*Apteropeda orbiculata* Marsham) اشاره کرد. براساس این بررسی‌ها شته آویشن از روی گونه‌های مختلف آویشن از کشورهای اسپانیا (Asish and Nafria, 1994; Nicolas and Nafria, 2004), لهستان (Osiadacz and Wojciechowski, 2009) یونان (Tsitsipis *et al.*, 2007) و بر روی گیاه آویشن زراعی (Yan *et al.*, 2005) از آمریکا. گزارش شده است. همچنین در مورد حشره مینوز آویشن (*A. orbiculata* Marsham) بررسی‌ها نشان می‌دهد که این حشره دارای دامنه میزانی فراوان بوده و در گزارش‌های فون کشورهای مختلف روی آویشن وجوددارد (Nau, 1985; Santiago-Blay, 2004; Gruey, 2005; Cox, 2007) به عمل آمده در مورد عوامل آفات و بیماری‌های خاص گیاه آویشن، نشان از عدم توجه به این مقوله در مبحث تحقیقات گیاهپژوهی می‌باشد. به عبارت دیگر در بررسی‌های انجام شده، عوامل آفات و بیماری‌های گزارش شده این گیاه همراه یا بین سایر تحقیقات فونستیک و فلورستیک انجام شده است. از طرفی تحقیقات انجام شده نشان‌دهنده شرایط اقلیمی و وضعیت فلور و فون منطقه گزارش شده است و

بیشترین سطح پراکنش مربوط به گونه‌های *T. daenensis* و *T. fallax* Fisch Celak در کشورهای مختلف دنیا از گونه‌های مختلف آویشن در صنایع گوناگون دارویی، غذایی و آرایشی به صورت گسترده استفاده می‌شود. در سال‌های اخیر نیز در زمینه خواص ضدقارچی، ضدبacterیایی و حشره‌کشی عصاره و اسانس آویشن تحقیقاتی در کشور صورت گرفته است. نگهبان و محرومی‌پور (۱۳۸۶) و نیز محرومی‌پور و همکاران (۱۳۸۲) خواص دورکنندگی و ضد تغذیه‌ای عصاره آویشن علیه برخی از آفات انباری را بررسی کرده‌اند. در زمینه شناسایی فون بندپایان مرتبط با آویشن تحقیقات اندکی در کشور انجام شده است. یارمند و همکاران (۱۳۸۴) همراه با معرفی بخشی از فون گیاهان دارویی استان تهران، تعدادی از بندپایان مرتبط با آویشن را گزارش نمودند. رجبی‌مظہر و همکاران (۱۳۸۶) الف و ب (۱۳۸۸) تعدادی از شته‌های گیاهان دارویی و دشمنان طبیعی آنها را در استان همدان گزارش نمودند. در زمینه آفات و بیماری‌های گیاه دارویی آویشن نیز گزارش‌هایی شده است، اولین گزارش بیماری زنگ آویشن ۱۹۵۳ (*Puccinia serpylli* Lindr). توسط پتراک (Petrak, 1953) به همراه گزارش فلور قارچ‌های ایران (این قارچ را روی آویشن گونه *T. kotschyanius* Boiss. and Hohen) انجام شده است. ارشاد (۱۳۷۴) گونه قارچ *P. serpylli* Lindr. را به همراه دو *P. menthae* Pers. و *P. epithymum* Aiurray گونه زنگ بر اساس گزارش‌های سایر محققان از روی گونه‌های آویشن گزارش نموده است. گزارش دیگر مربوط به این قارچ روی گونه *T. fedtschenkoi* Ronniger آقابور و همکاران (۱۳۸۹) بوده است. از روی گونه آویشن

شناسایی نمونه‌ها:

- نمونه‌های بیماری‌های گیاهی به صورت نمونه‌های هر باریومی به بخش قارچ‌شناسی مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی، نمونه‌های شته و مینوز به گروه تحقیقات حمایت و حفاظت مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع، گونه تریپس برای آقای مهندس باقری در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اهواز ارسال و شناسایی شد.
- گونه‌های آویشن و نمونه انگل گیاهی سس آویشن توسط همکاران واحد هر باریوم مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی همدان مورد شناسایی قرار گرفت.

نتایج

الف- آفات آویشن

۱- شته سبز آویشن (*Aphis serpylli* Koch, 1854)

با توجه به این که شته سبز آویشن برای اولین بار از کشور گزارش می‌گردد، مشخصات عمومی و کلیدی برای شناسایی و تفکیک آن از سایر شته‌های آویشن ارائه می‌گردد.

مشخصات عمومی و کلیدی:

جنس *Aphis* در شته‌ها دارای اندامی بیضی، گرد به اندازه‌های متفاوت به رنگ زرد، سبز روشن تا سبز روشن تا سبز تیره و قهوه‌ای است. شاخک‌ها معمولاً ۶ بندی، روی پیش‌گرده و بندهای اول و هفتم شکم همیشه برجستگی‌های مارژینالی وجود دارد و در بسیاری از موارد روی بندهای ۲-۴ و بعضاً ۵ و ۶ نیز این برجستگی‌ها دیده می‌شود، البته برجستگی‌های روی بندهای اول و هفتم نسبت به بقیه بزرگتر است. برجستگی‌های روی بند هفتم در قسمت زیرین و در سمت عقب روزنه به طرف شکم واقع شده است. زایده انتهایی بند آخر شاخک‌ها

نمی‌تواند بیان کننده شرایط و اقلیم همدان در زمینه فون و فلور باشد. با توجه به اهمیت مطالعات فونستیک که پایه و اساس مطالعات و تحقیقات بعدی از جمله در زمینه‌های بیواکولوژی، کنترل بیولوژیک، مدیریت انبوهی و مبارزه با آفات می‌باشد، شناخت عوامل آفات و بیماری‌های گیاه خاص هر منطقه و انجام بررسی‌های بیواکولوژیک روی آفات مهم، امکان دستیابی به روش‌های کنترل و مدیریت آنها را فراهم می‌سازد. به همین دلیل بررسی‌هایی طی سال‌های ۱۳۸۸-۹۰ در رویشگاه‌های طبیعی آویشن در سطح استان انجام شد. پنج گونه از عوامل مهم آفات و بیماری‌های گونه‌های جنس آویشن (*Thymus* spp.) جمع‌آوری و مورد شناسایی قرار گرفت. این تحقیق می‌تواند به عنوان مقدمه‌ای برای آشنایی عوامل بخش‌های فنی و اجرایی، ترویج، بهره‌برداران و تولیدکنندگان گیاهان دارویی و زارعان با عوامل خسارت‌زای خاص آویشن در منطقه باشد.

مواد و روشها

جمع‌آوری نمونه‌ها:

- نمونه‌های حشرات: به منظور جمع‌آوری نمونه‌ها از روش‌های معمول و استاندارد در جمع‌آوری حشرات از قبیل برداشت مستقیم حشره از روی گیاه میزبان، با قلم مو، تکاندن اندام گیاهی بر روی سینی سفید، بریدن برگ‌های میزبان گیاهی حاوی حشره آفت و .. استفاده شد.

- نمونه‌های بیماری: ابتدا اندام‌های گیاهی حاوی عامل بیماری (برگ، ساقه و ...) با قیچی با غبانی از میزبان جدا گردید. سپس نمونه‌ها به آزمایشگاه منتقل و از آن‌ها نمونه‌های هر باریومی تهیه شد.

در استان همدان این حشره روی گونه‌های آویشن *T. kotshyanus*, *T. fallax* Fisch, *T. daenensis* Celak و *T. vulgaris* L. Boiss. and Hohen (شکل ۱). جمع‌آوری شد

۲- سوسک مینوز آویشن (Apteropeda sp.)

این حشره مربوط به خانواده (Col.: Chrysomelidae) این حشره مربوط به خانواده Alticinae می‌باشد. حشرات کامل در طول سال حضوردارند، اغلب اوقات حشرات کامل بصورت مستقیم روی گیاه مشاهده نمی‌شوند (Cox, 2007). تخم‌ریزی در اوایل فصل بهار و مصادف با گرم شدن هوا و رشد برگ‌های آویشن در اوایل اردیبهشت ماه آغاز می‌شود، تخم‌ریزی بصورت منفرد در درون برگ و در نزدیکی لبه یا نوک برگ انجام می‌شود. لارو پس از تفریخ تخم شروع به حفر یک دالان در برگ می‌نماید. دالان‌ها در ابتدا کم عمق و در سطح فوقانی بوده سپس با رشد لارو، دالان‌ها عمیق‌تر می‌شوند. شکل دالان‌ها اغلب نامنظم هستند، لارو با اتمام دوره رشد خود دالان را ترک و وارد مرحله شفیرگی می‌شود، دالان نهایی وسیع است و بیشتر شبیه به تاول پوستی است، رشد لاروی در طول ماههای اردیبهشت و خرداد است. مرحله شفیرگی در درون سلول خاکی در داخل زمین طی شده و بعد از این مرحله حشرات کامل ظاهر می‌شود. زمستان‌گذرانی به صورت حشره کامل در زیر برگ‌ها و لاشبرگ‌های پای گیاه میزبان است.

مشخصات عمومی

این سوسک کوچک، ککمانند و بهرنگ متالیک روشن است(شکل ۲). بدنه آن محدب، پهن و تخم‌مرغی‌شکل، بهرنگ فلزی براق، سبز، آبی، بنفش، مسی یا برنز است. سر

عمدتاً از پایه این بند بلندتر و به همین ترتیب طول کورنیکول نیز اکثراً از طول دم بیشتر است. دم زبانی‌شکل، گرد هلالی و یا مثلثی است. بسیاری از گونه‌ها پلی‌فاژ است (رضوانی، ۱۳۸۰).

گونه *A. serpylli* با مشخصات کلیدی زیر از گونه *A. mastichinae* قابل تمایز است(Nicolas and Nafria, 2004) در این گونه بندهای ۶-۲ شکم بدون مارژینال پاپیل بعضی وقت‌ها ۱ یا ۲. سیفونکولی دراز و قسمت بیرونی گرد است. موی روی دم ^۱ حداقل ۳۰ میکرومتر. قسمت‌های داخلی قطعات جنیتالیا رنگی است. رنگ شته‌ها سبز تیره است و در بخش‌های هوایی گونه‌های مختلفی از آویشن یافت می‌شود.

در حالی که در گونه *A. mastichinae* Hidalgo and Nafria، بندهای ۶-۲ دارای پاپیل مارژینالی بزرگ و پهن است. سیفونکولی کوتاه و قسمت داخلی گرد است. موی روی حداقل ۳۰ میکرومتر. قطعات جنیتالیا بدون رنگ در discal zone است. رنگ شته‌ها به رنگ سبز، آبی یا زرد مایل به سبز است. در قسمت ریشه گیاه آویشن گونه *T. mastichina* یافت می‌شود.

شکل ۱- شته آویشن *A. serpylli*

- 1- siphunculi
- 2 -Cauda

شکل ۳- خسارت سوسک مینوز روی برگ آویشن

T. daenensis

۳- تریپس (*Thrips tabaci lindeman*)

مشخصات عمومی حشره:

حشرات کوچک و باریک اندامی هستند که طول آن‌ها ممکن است بین ۵-۰/۵ میلیمتر متغیر باشد. این حشرات ممکن است بالدار یا بی‌بال باشند. قطعات دهانی از نوع مکنده و شاخک‌ها معمولاً کوتاه و ۶-۱۰ بندی است. این گونه بسیار پلی‌فاز است و روی انواع گیاهان یکساله فعالیت دارد و از آفات مهم خانواده کدوئیان محسوب می‌شود. حشرات کامل به رنگ زرد کمرنگ تا زرد متمایل به قهوه‌ای دیده می‌شوند. این گونه ناقل ویروس‌های گیاهی در مرحله لاروی می‌باشد. محل نیش حشره به صورت نقاط سفید متمایل به زرد روی برگ مشاهده شود (اسماعیلی و همکاران، ۱۳۷۲). این حشره بر روی همه گونه‌های آویشن مورد بررسی در استان همدان مشاهده گردید.

فقط از بالا و در حالت طبیعی قابل مشاهده است. بالپوش‌های حشره دارای ردیفی از سوراخ‌های ریز است که در زیر لوب قابل مشاهده است. شاخک‌ها ۱۱ بندی و در قاعده نزدیک به یکدیگر هستند، فاصله دو شاخک کمتر از طول بند پایه شاخک است. شاخک‌ها به رنگ آجری و در انتهای تیره‌تر است. طول بند چهار و پنج تقریباً برابر هم است، قطعات دهانی متمایل به جلو و رو به پایین است. پیش‌گرده به شدت محدب و سطح آن دارای ردیفی از سوراخ‌های ریز است (Cox, 2007).

علائم تغذیه این حشره (مینوز) بر روی برگ، گونه‌های آویشن *T. fallax* *T. daenensis* Celak .*T. kotshyanus* Boiss. and Hohen.Fisch بود(شکل ۳).

شکل ۲- سوسک مینوز آویشن *Apteropeda* sp.

حمایت مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور نگهداری می‌شود.

۲- بیماری زنگ آویشن *Puccinia serpylli* Lindr. (1903):

عامل این بیماری از طریق روزنه‌ها یا به‌طور مستقیم در اثر نفوذ به سلول‌های اپیدرمی وارد میزبان خود شده و با میسلیوم‌های اولیه و ثانویه در بین سلول‌ها رشد کرده و با تولید مکینه مشخص، مواد غذایی را جذب می‌نمایند. برخلاف بیشتر بازیدیومیست‌های دیگر، قارچ‌های عامل زنگ تولید بازیدیوکارپ نمی‌کنند.

گونه‌های با خسارت اقتصادی قارچ‌های عامل زنگ، در جنس *Puccinia* Uredinales راسته قرار دارد که از بزرگترین جنس‌ها است. در این جنس تلیوسپور پایه‌دار معمولاً رنگی و دوسلولی و دارای دیواره عرضی است. (اخوت و زاد، ۱۳۸۴).

علام بیماری زنگ آویشن فقط روی گونه آویشن *T. daenensis* Celak در این استان مشاهده شده است. نمونه‌هایی از برگ‌های آلوده به این قارچ جمع‌آوری و در کلکسیون قارچ‌های گروه تحقیقات حفاظت و حمایت مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع ایران نگهداری می‌شود (شکل ۵).

ج- گیاهان انگلی

سس (*Cuscuta approximata* Babington)

دادر^۴ نام انگلیسی سس *Cuscuta approximata* Bab. است و معنی لغوی انگلیسی آن لرزش ضعیف است. این گیاه انگل باعث ضعف میزبان خود می‌گردد (موسوی و

ب- بیماریهای آویشن

۱- بیماری سفیدک سطحی آویشن *Golovinomyces* آویشن (*biocellatus* (Ehrenb.) (Gelyuta, 1988))

مشخصات

میسلیوم‌ها دوجنسی و بیشتر روی سطح فوکانی برگ تشکیل می‌شوند. هیفا‌ها دیواره‌دار و شفاف و به صورت پیچ در پیچ، عرض آنها $4-7/5$ میکرومتر می‌باشد. کنیدیوفورها از میسلیوم‌های بیرونی تولید شده و به صورت شفاف، موجدار و مجزا از هم به‌طور معمول به اندازه‌های $10-15 \times 20-124$ میکرومتر که در قسمت‌های باریک $6-4$ میکرومتر است. کنیدیوم‌ها در انتهای کنیدیوفور تشکیل شده و معمولاً به تعداد ۶ عدد در زنجیره کنیدی‌های رسیده قرار می‌گیرند که به صورت تخم مرغی، شفاف و بدون اجسام فیبری^۱ هستند. اولین کنیدیوم تولید شده تخم مرغی شکل با گوشه‌های گرد و در قاعده پهن است. کنیدیوم‌های پایینی بیشتر به شکل بشکه‌ای^۲ و بندرت استوانه‌ای هستند. اندازه کنیدیوم‌های رسیده $5-42/5 \times 22/5-25$ میکرومتر و تعداد کنیدیوم ۲-۵ عدد و در طول کنیدیوم و معمولاً با فواصل نامشخص و بعضی اوقات در انتهای چماقی شکل است. بدون مرحله جنسی تلومورف^۳ است & (Liberato & Cunningham, 2007)

این بیماری از روی گونه‌های آویشن *T. daenensis* Celak و *T. fallax* Fisch در استان همدان جمع‌آوری گردید (شکل ۴). نمونه‌هایی از اندام‌های آلوده به این بیماری در کلکسیون قارچ‌های گروه تحقیقات حفاظت و

1- lacking fibrosin bodies

2- barrel shape

3- teleomorph

شکل ۴- علائم بیماری سفیدک سطحی آویشن *G. biocellatus*

شکل ۵- علائم بیماری زنگ آویشن *P. serpylli* روی آویشن *T. fallax*

شیمی، ۱۳۸۶). جنس *Cuscuta* را بعضی به عنوان تنها عضو انگلی خانواده پیچک Convolvulaceae می‌شناسند، ولی بیشتر گیاه‌شناسان آن را در خانواده اختصاصی خود Cuscutaceae جای داده‌اند. سس‌ها انگل شاخه‌ها هستند که ساختار ساده‌ای دارند. ساقه زردرنگ و پیچیده آن دارای برگ‌های فلس‌مانند است. گل‌ها کوچک و به قطر چند میلیمتر شامل کاسیرگ و پوشش چهار یا پنج قسمتی می‌باشند. در این گونه قسمت سبز گیاهی وجود ندارد و انگل اجباری می‌باشد، زیرا از اولین روزهای بعد از جوانه‌زنی تقریباً به طور کامل به میزان وابسته می‌باشد. تعداد گونه‌های این جنس بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ عدد ذکر شده‌است (موسوی و شیمی ۱۳۸۶). شناسایی گونه فقط از طریق گل‌ها امکان‌پذیر است، تعداد و شکل قسمت‌های پوشش گل، شکل و ترتیب کلاله و خامه، شکل و روش بازشدن کپسول و شکل فلس‌های موجود در زیر پرچم‌ها در شناسایی مهم می‌باشد. اختلاف این گونه با سایر گونه‌ها در این است که رشته‌های اصلی این گونه به دور ساقه میزان می‌پیچند، در حالی که در گونه‌های *C. indecora* Choisy و *C. campestris* Yunker رشته‌های فرعی این کار را انجام می‌دهند.

این گیاه انگلی از روی گونه‌های آویشن *T. daenensis* و *T. fallax* Fisch Celak جمع‌آوری گردید (شکل ۶).

(2009). با این وجود بلکمن و استاپ این شته را از *T. alternans*, *T. chamaedrys*, *T. cerataeus*, *T. dimorphus*, *T. drucei*, *T. kerneri*, *T. longicaulis*, *T. mastichinae*, *T. praecox*, *T. serpyllum* (Blackman and Eastop, 2006) در اسپانیا این حشره از روی *T. mastichinae* گونه های هوایی گونه (Nicolas and Nafria, 2004) و در امریکا از روی گونه *T. vulgaris* (Yan et al., 2005) گزارش شده است. در بررسی های ما این شته از روی گونه های *daenensis*, *T. fallax*, *T. kotshyanus*, *T. vulgaris* در استان همدان جمع آوری گردید. بنابراین شته آویشن حشره ای است تک خوار که از گونه های مختلف جنس *Thymus* تغذیه می نماید.

Apteropeda orbiculata Marsham سوسک مینوز برگ آویشن در چک لیست فون سخت بالپوشان بریتانیا (Nau, 1985)، در چک لیست Asteraceae، کریزو ملیده های مینوز خانواده های Primulaceae، Plantaginaceae، Lamiaceae Onagraceae و Scrophulariaceae Saxiferae، منطقه بالکان بدون ذکر نام میزبان گیاهی (Gruev, 2004) و در چک لیست فون Chrysomelidae در سوسک های برگ خوار خانواده (Gruev, 2005) منطقه بالکان گزارش شده است. کوکس در کتاب اطلس سوسک های بذرخوار و برگ خوار منطقه بریتانیا و ایرلند میزبان گیاهی مرجع این گونه حشره مینوز را آویشن گونه *T. pulegioides* یا همنام آن *T. serpyllum* ذکر کرده است (Cox, 2007). در استان همدان این سوسک *T. daenensis*، مینوز از روی گونه های آویشن *T. kotshyanus* و *T. fallax*، جمع آوری گردید.

شکل ۶- تلیوسپورهای *P. serpylli* روی آویشن *T. fallax*

شکل ۷- گیاه انگلی سس *C. approximata* روی آویشن *T. daenensis*

بحث

در تحقیقات فونستیک، شته آویشن *A. serpylli* اغلب از روی جنس *Thymus* گزارش شده و گونه آن ذکر نشده است (Asish and Nafria, 1994; Tsitsipis et al., 2007; Osiadacz and Wojciechowski,

علوفه‌ای یونجه در کشورهای ایران، پاکستان، ایتالیا، مراکش و آمریکا به شمار می‌رود (Holm *et al.*, 1979) در تحقیق حاضر برای اولین بار گونه‌های آویشن در تحقیق حاضر برای اولین بار گونه‌های آویشن *T. fallax* و *T. daenensis* به عنوان میزبان برای این گیاه انگل معرفی می‌شوند.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از آقایان دکتر عباسی از مؤسسه تحقیقات گیاه‌پژوهشکی و مهندس باقرقی از مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان (به ترتیب برای شناسایی نمونه‌های قارچی و تریپس) و آقای مهندس ارجمندیان مسئول بخش تحقیقات گیاه‌پژوهشکی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی همدان جهت ارسال نمونه‌های بیماری‌ها به مؤسسه تحقیقات گیاه‌پژوهشکی تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع مورد استفاده

- آقا پور، ب.، عباسی، م. و اکرمیان، م.، ۱۳۸۹. گونه *Puccinia serpylli* روی گیاه آویشن *Thymus fedtschenkoi* در ایران. خلاصه مقالات نوزدهمین کنگره گیاه‌پژوهشکی ایران. ۴۴
- اخوت، س.م. و زاد، س.ج.، ۱۳۸۴. قارچ شناسی و بیماری‌های قارچی گیاهان. انتشارات آیینه. ۵۳۶ صفحه.
- ارشاد، ج.، ۱۳۷۴. قارچ‌های ایران. انتشارات سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی ایران. ۸۷۴ صفحه.
- اسماعیلی، م.، میرکریمی، ا. و آزمایش فرد، پ.، ۱۳۷۲. حشره‌شناسی کشاورزی. انتشارات دانشگاه تهران. ۵۵۰ صفحه.
- جم زاد، ز.، ۱۳۸۸. آویشن و مرزه‌های ایران. انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. ۱۷۱ صفحه.
- رجبی مظہر، ن.، خیری، و لطفی، م.، ۱۳۸۶ الف. جمع آوری و شناسایی آفات گیاهان دارویی گزنه و بومادران و دشمنان طبیعی آنها در استان همدان. خلاصه مقالات سومین همایش گیاهان دارویی. انتشارات دانشگاه شاهد. ص. ۷۲.

تریپس گونه *T. tabaci* حشره‌ای با دامنه میزبانی وسیع است که گزارشی مبنی بر وجود این گونه حشره روی گونه‌های آویشن دیده نشده است، در صورتی که در این بررسی روی همه گونه‌های مورد بررسی در منطقه مشاهده و جمع آوری گردید.

در کشور اکراین، قارچ عامل بیماری سفیدک سطحی *T. marschallianus* از روی گونه‌های *G. biocellatus* (Gelyuta, 1988) *T. serpyllum* (Braun, 1999) گزارش شده است. برخی از محققان نیز این قارچ را از روی سایر گیاهان خانواده Lamiaceae گزارش نموده‌اند (Liberato and Cunnington, 2007; Park *et al.*, 2009; Marcum *et al.*, 2010) در ایران، این قارچ اولین بار در سال ۱۹۶۳ از روی گونه *T. kotshyanus* (Petrak, 1953) گزارش شده است. در تحقیق حاضر این قارچ بیماری‌زای گیاهی از روی گونه‌های *T. daenensis* و *T. fallax* در استان همدان گزارش گردید که میزبان‌های جدیدی برای آن محسوب می‌گردند.

قارچ عامل بیماری زنگ آویشن *P. serpylli* در ایران از روی گونه‌های *T. kotshyanus* (آقاپور و همکاران، ۱۳۸۹)، در مناطق مختلف جهان از روی گونه *T. fedtschenkoi* (Petrak, 1953) و *T. serpyllum* (Majewski, 1979) *T. serpyllum* و *T. fedtschenkoi* و *T. fallax*, *T. kotshyanus*, (Bachcecioglu and Gjaerum, 2004) گزارش شده است. در تحقیق حاضر و در شرایط استان همدان این قارچ فقط از روی آویشن *T. daenensis* جمع آوری گردید.

گیاه انگلی سس *C. approximate* دارای دامنه میزبانی و پراکنش جغرافیایی وسیعی است (موسوی و شیمی، ۱۳۸۶)، این گیاه مهمترین علف هرز گیاه

- Braun, U., 1999. An annotated list of Mongolian phytoparasitic micromycetes. Schlechtendalia 3: 1-32.

- Cox, M.L., 2007. Atlas of the seed and leaf Beetles of Britian and Ireland. Newbury: Pisces.

Gelyuta, V.P., 1988. *Golovinomyces biocellatus* (Ehrenb.) Ukrajins'kyj Botanicnyj Žurnal 45(5): 62

- Gelyuta, V.P., 1988. *Golovinomyces biocellatus* (Ehrenb.) Ukrajins'kyj Botanicnyj Žurnal 45(5): 62

- Gjaerum, H., 1974. Nordens Rustsopper. Fungiflora, Oslo, 321 pages.

- Gruey, B.A., 2005. A comparative list of the leaf Beetles of the Balkan countries (Col.: Chrysomelidae). Animalia. 41: 23-46.

- Hidalgo, N. and Nafria, J. M. N., 2004. A new species of *Aphis* (Hemiptera: Aphididae) living on roots of *Thymus mastichina* (Lamiaceae) from Spain. Ann. Soc. entomol. Fr. Annale Society Entomology France, 40 (2): 193-198.

- Holm, L.G., Pancho, J.V., Herberger, J.P. and Pluckett, D.L. 1979. A geographical atlas of world weeds. John Wiley and Sons, New York. 391 pp.

- Hylander, N., Jorstad, I. and Nannfeldt, J.A., 1953. Enumerato Uredinearum Scandinavicarum. Opera Bot. 1: 1-102.

- Liberato J.R., and Cunningham, J.H., 2007. Powdery mildew on *Mentha* in Australia. Australasian Plant Disease Notes 2: 83-86

- Liro, J.I., 1908. Uredineae Fenniae Finlands Rostsvampar. Finska Litteratursallskapets, 640 pages.

- Majewski, T., 1979. Grzyby (Mycota). Tom XI. Basidiomycetes. Uredinales II. Polska Akademia Nauk., 462 pages.

- Marcum, D.B., Perez, K. and Davis, R.M. 2005. First Report of powdery Mildew caused by *Golovinomyces biocelatus* on Peppermint in California.. Available on: <http://dx.doi.org/10.1094/PDIS-94-2-0276C>.

- Martini, P., Cacciola, S.O., Savona, S. and Bozzano, G., 2006. Root and basal stem rot caused by *Phytophtora nicotianae* on Thyme in Liguria. Acta Hort. (ISHS) 723:477-480

- Nau, B.s., 1985. Check list of Bedfordshire Coleoptera Cerambicidae to Scolytidae. 40: 61-70.

- Osiadacz, B. and Wojciechowski, W., 2009. An annotated check-list of aphids (Aphididae) of the Ojcowski National Park (Soutern Poland). Aphid and other Hemipteraerous Insects. 13: 51-66.

- Park, M.J., Han, J.G. and Shin, H.D. 2009. First Korean report of Rosemary Powdery Mildew Caused by *Golovinomyces biocelatus*. New Disease Reports. 19: 60

- رجبی مظہر، ن.، رضوانی، ع.، رخشنانی، ا. و خیری، ه.، ۱۳۸۶. افت شته گیاه دارویی همیشه بهار *Calendula officinalis* و زنبور پارازیتیوئید آن در استان همدان. خلاصه مقالات سومین همایش گیاهان دارویی. انتشارات دانشگاه شاهد. ص ۷۳.

- رجبی مظہر، ن.، رضوانی، ع.، رخشنانی، ا. و یارمند، ح.، ۱۳۸۸. معرفی شته های گیاهان دارویی و دشمنان طبیعی آنها در استان همدان. مجله پژوهشی تحقیقات حمایت و حفاظت جنگل ها و مراعع ایران. ۷(۲): ۱۱۵-۱۲۷.

- رضوانی، ع.، ۱۳۸۰. کلید شناسایی شته های ایران. انتشارات سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، وزارت جهاد کشاورزی

- محرومی پور، س.، ناظمی رفیع، ج.، مروتی، م.، طالبی، ع. ا. و فتحی پور، ی.، ۱۳۸۲. تاثیر عصاره های خرزه، اسطوخودوس و آنفووزه بر شاخص های تغذیه ای حشرات کامل شپشه ای آرد *Tribolium castaneum*. نامه انجمن حشره شناسی ایران. ۵۷(۱): ۸۹-۶۹.

- موسوی، س. م. ر. و شیمی، پ.، ۱۳۷۶. علفهای هرز انگلی و جهان زیست شناسی و مبارزه. انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین. ۳۸۶ صفحه.

- نگهبان، م. و محرومی پور، س.، ۱۳۸۶. کارآیی اسانس گیاهان زیستی سوسک چهار نقطه ای حبوبات *Callosobruchus maculatus*. فصلنامه تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران. ۲۳(۲): ۱۵-۱۴۶.

- یارمند، ح.، صادقی، س.ا.، محمدی، م. و سیف اللهی، ا.ر.، ۱۳۸۴. مطالعه بخشی از فون بندهایان گیاهان دارویی مراعع در استانهای تهران، قزوین، اصفهان. تحقیقات حمایت و حفاظت جنگل ها و مراعع ایران ۳(۲): صفحه ۱۰۷.

- Asish K. G. and Nafria, J. M. N., 1994. Stratigraphic distribution of Aphid fauna (Hom.) in Eastern Andalusian Mountains (South Spain) Orsis, 9: 85-96.

- Blackman, R.L. and Eastop, V.F. 2006. Aphids on the World's Herbaceous plants and Shrubs. The Natural History Museum, Published by John Wiley & Sons. 1439pp.

- and Papanayotou, P., A., 2007. A contribution to the aphid fauna of Greece. *Bulletin of Insectology* 60 (1): 31-38
- Yan B.L., Ring, K.K., Money, K.A., Breland, B. and Thompson, J.D., 2005. A chemical polymorphism in a multitrophic: Thyme monoterpene composition and food web structure. *The American Naturalist*. 166: 4
  - Pettrak, F., 1953. Beitrage zur Kenntnis der Pilzflora Irans. *Sydotzia* 7: 50-78
  - Rohse, E.D., 1998. Clover Growers Warned About Weed Dodder. Capital Press newspaper article.
  - Santiago-Blay, J.A., 2004. Leaf-mining Chrysomelidae. SPB Academic Publishing by, The Hague, the Netherlands. 84 pp
  - Tsitsipis J. A., Katis, N. I., Margaritopoulos, J. T., Lykouressis, D. P., Avgelis, A. D., Zarpas, K. D.